

בש"פ 3439/19 - מדינת ישראל נגד ראשד אלשניטי

בבית המשפט העליון

בש"פ 3439/19

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: ראשד אלשניטי

בקשה להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ג באייר התשע"ט (28.5.2019).

בשם המבקשת: עו"ד מורן פולמן

בשם המשיב: עו"ד חנא מאהר

החלטה

לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק), החל מיום 3.6.2019 או עד למתן פסק דין בת"פ 3404-09-18 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

1. ביום 3.9.2018 הוגש נגד המשיב כתב אישום, בשני אישומים שונים. על פי עובדות כתב האישום, בין המשיב למתלוננת, תושבת בית לחם, התקיים קשר רומנטי קצר בין החודשים אוגוסט לספטמבר 2017. לאחר שהמתלוננת הפסיקה את הקשר ביניהם, החל הנאשם להטריד אותה באופן מתמשך. כך למשל, בין היתר, לפי האישום הראשון ביום 14.9.2017 פרץ אל ביתה תוך שבירת דלת הכניסה, אירוע בעקבותיו זומן לחקירה במשטרה ברשות הפלסטינית. המשיב הטריד את המתלוננת באמצעות שיחות מרובות לטלפון שלה. המשיב נהג להמתין למתלוננת עם רכבו מחוץ למקום עבודתה, ולעקוב אחריה ביציאתה. במהלך חודש אוגוסט 2018, המשיב איים על המתלוננת שירצח אותה אם יראה אותה מחוץ לביתה בלילה, או יגלה שהייתה עם גבר אחר. המשיב הגיע לביתה מספר פעמים, השליך לעברה

חפצים והטריד אותה עד שעות מאוחרות בלילה. בשל מעשים אלו הוא הואשם בהטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב 1982; פגיעה בפרטיות לפי סעיף 12(1) בצירוף סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות תשמ"א 1981; איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); והיזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות האישום השני, ביום 17.8.2018 המתלוננת הייתה בדרכה לעבודה כאשר המשיב הגיע עם רכבו מאחוריה, הסיט את הרכב לכיוונה ופגע בה מאחורה תוך שהוא גורר אותה לעבר קיר הסמוך למקום. המתלוננת נפלה ארצה, נחבטה בראשה ונחבלה בצד הימני של גופה. לאחר מכן ברח המשיב מהמקום. בשל מעשה זה מואשם המשיב בחבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)1 ו-2 לחוק העונשין; והפקרה אחרי פגיעה לפי סעיף 64א(ב) לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה לבית המשפט המחוזי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה אך טען לעניין עוצמת הראיות. הוגשו שני תסקירים מטעם שירות המבחן לבחינת חלופות מעצר, ובשניהם הומלץ על דחיית ההצעות לחלופות מעצר לרבות מעצר בפקוח אלקטרוני, בשל הסיכון הגבוה להישנות ההתנהגות הפוגענית של המשיב. לאור המלצתו של שירות המבחן, הבעייתיות שמצא במפקחים המוצעים (אביו ואחיו של המשיב) ומסוכנותו, ביום 25.10.2018 בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

4. כאמור, המבקשת מבקשת להאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים. לטענתה מסוכנותו הגבוהה של המשיב נלמדת מפירוט מעשיו כפי שאלה מופיעים בכתב האישום, המתארים הטרדות טלפוניות, מעקבים, איומים ברצח ואף פגיעה ממשית במתלוננת עם רכבו. לכך מתווספים הערכת שירות המבחן בשני התסקירים לפיה ישנו סיכון גבוה להישנות עבירות דומות, והעובדה שהמשפט בעיצומו של העדות הראשית של המתלוננת שעלולה להיות מושפעת משחרורו של המשיב. ביום 13.11.2018 כפר הנאשם באישומים נגדו, ונקבע מועד דיון הוכחות ראשון שהתקיים ביום 5.2.2019, בו נחקרה המתלוננת בעדות ראשית. דיון הוכחות נוסף נקבע ליום 30.5.2019. בתשובה לטענת המשיב על פיה ההתנהלות הדיונית של המבקשת בתיק העיקרי פסולה בשל כך שבמועד שהיה קבוע להוכחות, בפתח הישיבה היא הגישה בקשה לתיקון כתב האישום ולהוספת ארבעת עדי תביעה, טענה המבקשת כי הגיע לידיה מידע חדש רק לאחר שהפרקליט המטפל ראיין את המתלוננת עובר למתן עדותה בבית המשפט. בריאיון זה עלה הצורך להוסיף את ארבעת עדי התביעה ומיד לאחר הריאיון המבקשת הודיעה לבא כוח המשיב על כך. בכל מקרה, מדובר בכתב אישום מצומצם יחסית ויש לשמוע 12 עדים בלבד, כאשר המתלוננת כבר מסרה כאמור את עדותה בחקירה ראשית.

5. מנגד, טען המשיב כי אין לשלול את שחרורו. המשיב הצביע על התנהלות בלתי תקינה של המבקשת לשיטתו, והדגיש שהמשפט יארך עוד זמן ניכר ולא ייגמר עד תום ההארכה הנוכחית המבוקשת. לטענתו, באירוע שבאישום השני הוא רק גרם "שפשופים" למתלוננת, ואין מדובר באירוע חמור. הוא הפנה את תשומת הלב לכך שאין לו עבר פלילי והוא ניהל עד עתה חיים נורמטיביים, וטען כי יש מקום לקבל תסקיר עדכני לגביו. לטענתו, הוא הפנים את התנהגותו הפסולה וכיום איננו מתנהג באובססיביות כלפי המתלוננת. מה גם, שלא נשקפת לה סכנה מפני שהיא גרה בבית לחם והוא גר בירושלים.

6. לאחר עיון בבקשה ושמיעת טיעוני הצדדים בדיון שהתקיים לפני, החלטתי כי יש לקבל את הבקשה. בעת

בחינת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק, על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות מחד, לבין שמירה על ביטחון הציבור מנגד (בש"פ 1280/19 מדינת ישראל נ' בדראן (27.2.2019); בש"פ 6298/18 מדינת ישראל נ' אלמליח (13.9.2018)). במקרה הנדון מסוכנותו של המשיב העולה מכתב האישום ונתמכת על ידי שני תסקירים של שירות המבחן, מצדיקה את המשך מעצרו של המשיב למען שמירה על בטחונה של המתלוננת והמשך ניהולו התקין של ההליך. חרף העיכוב שנגרם בשל הגשת כתב אישום מתוקן, ההליך בבית המשפט המחוזי מתנהל כשורה, ונמצא בשלב ההוכחות כאשר אף מתקיים מחרתיים, 30.5.2019, דיון הוכחות נוסף. ישנם מספר מצומצם של עדי תביעה, כמחיצתם שוטרים, כאשר עדותה של העדה המרכזית, המתלוננת, נמצאת בעיצומה.

7. אני מורה אפוא על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים, החל מיום 3.6.2019 או עד למתן פסק דין בת"פ 3404-09-18 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ג באייר התשע"ט (28.5.2019).

ש ו פ ט